

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.561 van 27 februari 2003
in de zaak A. 58.790/VII-24.181.**

In zake : Hugo HELLEMANS,
 wonende te ANTWERPEN,
 Van Putlei 37

tegen :

het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV).

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo HELLEMANS op 20 juni 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 19 april 1994 van de commissie van beroep, ingesteld bij de dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, die de beslissing van de beperkte kamer van 21 april 1993 waarbij ten laste van verzoeker een schorsing van het recht op de terugbetaling van de prestaties ten laste van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering wordt uitgesproken voor een periode van 14 dagen, bevestigt;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 4 september 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 9 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. POPELIER, die verschijnt voor de verzoeker, en van Adjunct-adviseur J. SCHRAEPEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met de bestreden beslissing de commissie van beroep, ingesteld in de schoot van de dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, een beslissing bevestigt van de beperkte kamer, waarbij in hoofde van de verzoeker, gynaecoloog, als sanctie de schorsing wordt opgelegd van het recht op terugbetaling van de door hem verleende prestaties voor een periode van veertien dagen; dat deze administratieve sanctie wordt opgelegd, o.m. wegens "het aanrekenen van de verstrekking 353231 K 40 voor verstrekkingen die niet beantwoorden aan de bepalingen van de nomenclatuur"; dat de bestreden beslissing dienaangaande overweegt :

"Overwegende dat in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen onder artikel 11 § 1 vermeld staat : '353211 : Wegnemen of uitroeien, door om het even welk procédé (heelkundige behandeling, electrocoagulatie) van allerhande oppervlakkige tumors van huid of slijmvliesen of van alle andere rechtstreeks bereikbare niet traumatische letsels, volledige behandeling ... K40'.
a. Voor het aanstippen van de baarmoederhals met zilvernitraat.

Overwegende dat het aanstippen met zilvernitraat geen speciale verstrekking is en aldus geen heelkundige bewerking, dit wil zeggen als dusdanig gedekt door het honorarium voor de raadpleging.

Overwegende dat het R.I.Z.I.V. volkomen terecht voorhoudt dat door 'om het even welk' in de omschrijving 'procédé' wordt verstaan door om het even welk 'heelkundig' procédé; dat de tekst van de nomenclatuur hier zeer duidelijk is; dat onder 'raadpleging' wordt verstaan, het onderzoek van de zieke in de spreekkamer van de arts met het oog op diagnose of behandeling van een aandoening; dat in het voor de raadpleging vastgestelde honorarium de vergoeding begrepen is voor opmaken en ondertekenen van de bescheiden in verband met dat onderzoek of waarom de zieke naar aanleiding van die raadpleging vraagt; dat allerlei kleine technische prestaties en handelingen die niet in de nomenclatuur voorzien zijn, begrepen zijn in het honorarium van de raadpleging.

Overwegende dat verzoeker nopens deze prestatie op 21 maart 1991 verklaart : '...Deze behandeling gebeurt hetzij met electrocoagulatie hetzij met zilvernitraat. Er wordt niets weggenomen aangezien het een erosio is. Er gebeurt dan ook geen anatomo-pathologisch onderzoek bij deze specifieke behandeling ...'.

Overwegende dat aldus dient geoordeeld dat de verstrekking 353231 K40 in de gegeven omstandigheden niet kon worden aangerekend",
en :

"Overwegende dat verzoeker volkomen ten onrechte vooropstelt dat de dienst voor de geneeskundige controle de tekst van de nomenclatuur, in welke mate ook, zou gewijzigd of uitgebreid hebben; dat ten aanzien van de tenlastellegging wegens het aanrekenen van de verstrekking 353231 K40 de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen overduidelijk is waar de tekst uitdrukkelijk melding maakt van 'heelkundige behandeling'; dat verzoeker eveneens ten onrechte stelt dat door het weerhouden van de tenlaste gelegde inbreuken de Dienst voor de Geneeskundige Controle zijn bevoegdheid zou hebben overschreden door een niet-verantwoorde interpretatie.

Overwegende dat de Beperkte Kamer volkomen terecht heeft gesteld dat zij door welkdanige interpretatie niet gebonden is, vermits ze zelf de bevoegdheid heeft om zelf de bepalingen van de nomenclatuur te interpreteren.

Overwegende dat inderdaad zowel de Beperkte Kamer als de Commissie van Beroep de bevoegdheid heeft de door de betrokkene gestelde handelingen en door hem gepleegde feiten te toetsen aan de teksten van de nomenclatuur";

Overwegende dat de verzoeker in het eerste onderdeel van het eerste middel de schending aanvoert van "het legaliteitsbeginsel"; dat hij o.m. stelt :

"Door het begrip 'om het even welk procédé' te beperken tot 'om het even welk heelkundig procédé' heeft de Dienst voor de Geneeskundige Controle haar bevoegdheid overschreden.

De Beperkte Kamer beweert (pag 35, 5° lid van haar besluit) dat ze zelf de bevoegdheid heeft om zelf de bepaling van de nomenclatuur te interpreteren en daarenboven niet zelf door haar eigen interpretatie is gebonden.

Het gaat hier evenwel niet om een interpretatie maar om de eigengerichte uitbreiding van en een teksttoevoeging aan een duidelijke en heldere tekst van de nomenclatuur.

De beperking die door de Beperkte Kamer is aangebracht in de tekst van het K.B. van 14 september 1984 waarbij de zinsnede 'om het even welk procédé' omgevormd wordt tot 'om het even welk heelkundig procédé' is geen interpretatie meer maar onbetwistbaar een wijziging van de tekst van de nomenclatuur.

'Om het even welk procédé' is een klare en duidelijke tekst die geen interpretatie behoeft en de beperking tot de 'heelkundig procédé' is zelfs in strijd met de voorbeelden die in de tekst van de nomenclatuur is toegevoegd. Immers het voorbeeld van de electrocoagulatie -dat geen heelkundige maar een fysisch procédé is- zou door de eigengerichte interpretatie niet meer kunnen worden toegepast ! Aldus wordt door het invoegen van de term 'heelkundige' rechtstreeks de door de wetgever zelf bij name aangeduid procédé van elektrocoagulatie (worden) uitgeschakeld.

De Commissie van Beroep heeft deze opwerping afgewezen zonder dit naar behoren te motiveren.

Een wijziging van de nomenclatuur behoort tot de bevoegdheden van de Koning. Een interne interpretatie die een wijziging inbrengt kan niet dwingend worden opgelegd. Door aldus toch te handelen is de Commissie van Beroep schuldig aan machtsoverschrijding.

(...)

De Commissie van Beroep werd overigens reeds door de Raad van State in zijn Arrest nr. 32.679 van 1 juni 1989 in dit opzicht in het ongelijk gesteld. De Raad van State heeft geoordeeld dat de Commissie van Beroep aan een codenummer geen restriktieve interpretatie mag geven die geen steun vindt in de omschrijving die de nomenclatuur aan de overeenstemmende prestatie geeft. Derhalve werd de beslissing vernietigd";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"In de bijlage bij het Koninklijk Besluit van 14 september 1984 (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 september 1984) tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, stelt artikel 11 paragraaf 1 uitdrukkelijk : 353231 : wegnemen of uitroeien door om het even welk procédé (heelkundige behandeling, electrocoagulatie) van allerhande oppervlakkige tumors van huid of slijmvlies en van alle andere rechtstreeks bereikbare niet traumatische letsels, volledige behandeling ... K 40.

De tekst van artikel 11 § 1 (van) de nomenclatuur somt limitatief op wat verstaan dient te worden onder om het even welk procédé, met name heelkundige behandeling en electrocoagulatie. De bepaling van dit artikel van de nomenclatuur, rechtsgeldig tot stand gekomen en even rechtsgeldig gepubliceerd is zo expliciet dat enerzijds de Beperkte Kamer terecht stelt dat ze de nomenclatuur niet hoeft specifiek te interpreteren en de Commissie van Beroep ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige controle terecht opmerkt dat de tekst van de nomenclatuur duidelijk is en de weerhouden inbreuken gebaseerd zijn op de uitdrukkelijke bepalingen van de nomenclatuur.

Noch de Beperkte Kamer, noch de Commissie van Beroep ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige controle, hebben hier aan de tekst van de nomenclatuur een uitbreidende interpretatie gegeven, wat in tegenspraak is met wat verzoekende partij beweert. De tekst van het betrokken artikel 11 is overduidelijk, zodat deze hoegenaamd geen toevoeging behoeft.

Verzoekende partij, zijnerzijds gaat over tot een eenzijdige en foutieve interpretatie door volkomen voorbij te gaan aan de door de Koning uitdrukkelijk in artikel 11 § 1 vastgelegde procédés namelijk de heelkundige behandeling en de electrocoagulatie.

Gelet op de duidelijke tekst van het betrokken nomenclatuurartikel heeft een uitbreiding of een teksttoevoeging geen enkele zin.

Tevens weze opgemerkt dat de Beperkte Kamer, noch de Commissie van Beroep op geen enkel ogenblik in hun beslissing gesteld hebben dat zij door hun eigen interpretatie niet zouden gebonden zijn, wat verzoekende partij stelt";

Overwegende dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord o.m. repliceert :

"Ten onrechte beweert de verwerende partij dat de wetgever voor de prestatie 353 231 K40 de wijze van behandeling limitatief heeft opgesomd. Hierbij miskent de verwerende partij dat de duidelijke bepaling van de nomenclatuur zegt : 'wegnemen of uitroeien door om het even welk procédé'.

Deze zinsnede is overduidelijk. De twee vormen van behandeling die zijn opgesomd zijn niet limitatief en enkel bij wijze van voorbeeld waarom deze dan ook tussen haakjes zijn vermeld. Dit is in het verzoekschrift reeds ontwikkeld. Anders voorhouden zou de betekenis 'om het even welk procédé', die de fundamentele zinsnede uitmaakt, worden uitgehold doordat de verwerende partij

eigengericht een beperking invoegt. Dit kan niet de bedoeling zijn geweest van de normgever. Dit zou overigens medebrengen dat om het even welk nieuw procédé dat wordt ontdekt of in voege komt a priori zou worden uitgesloten. Dit kan evenmin de bedoeling zijn geweest van de normgever";

Overwegende dat het middel klaarblijkelijk is genomen uit de schending van het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, waar dit de verstrekking 353231 K 40 omschrijft als geciteerd in de hoger overgenomen overwegingen van het bestreden besluit;

Overwegende dat uit die bepaling blijkt dat de desbetreffende verstrekking mag worden aangerekend voor het wegnemen of uitroeien van allerhande oppervlakkige tumors van huid of slijmvliezen of van alle andere rechtstreeks bereikbare niet traumatische letsels, "door om het even welk procédé"; dat het bestreden besluit niet stelt dat "het aanstippen van de baarmoederhals met zilvernitraat" niet kan begrepen worden in de notie "wegnemen of uitroeien van ... oppervlakkige tumors van huid of slijmvliezen of van alle andere rechtstreeks bereikbare niet traumatische letsels"; dat de wel in dat besluit gestelde voorwaarde dat de behandeling een "speciale verstrekking" moet zijn, verder gaat dan de nomenclatuur waar die zeer duidelijk bepaalt dat "om het even welk procédé" in aanmerking komt, ook al wordt die notie onmiddellijk gevolgd door de onduidelijke, wat de strekking ervan betreft, vermelding "(heelkundige behandeling, electrocoagulatie)"; dat, indien het de bedoeling van de stellers van het nomenclatuur-besluit was het nomenclatuurnummer in kwestie voor te behouden voor "speciale verstrekkingen" zij dit als dusdanig uitdrukkelijk hadden moeten vermelden i.p.v. te bepalen dat "om het even welk procédé" in aanmerking komt; dat bovendien niet wordt aangetoond dat alleen "speciale verstrekkingen" een "heelkundige bewerking" of een "heelkundige behandeling" kunnen zijn; dat de bestreden beslissing derhalve aan de reglementering toevoegt waar zij stelt dat het onder het desbetreffende nomenclatuurnummer bedoelde wegnemen of uitroeien moet beantwoorden aan het vereiste van een "speciale verstrekking"; dat het middelonderdeel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 19 april 1994 van de commissie van beroep ingesteld bij de dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering die de beslissing van de beperkte kamer van 21 april 1993 waarbij ten laste van Hugo HELLEMANS een schorsing van het recht op de terugbetaling van de prestaties ten laste van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering wordt uitgesproken voor een periode van 14 dagen, bevestigt.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden overgeschreven in de registers van de voormelde commissie en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Nederlandstalige commissie van beroep.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zevenentwintig februari tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.